

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zona-sec.cat

Carla Miralda

Cantant i professora de música

"Soc molt 'friki' dels musicals perquè m'agraden molt" (pàg. 8)

Històries del Paral·lel
130 anys del Paral·lel (pàg. 4)

Exposició MiróMatisse a la Miró (pàg. 6)

El conte del mes
Un psicòleg enamorat (pàg. 14)

Foto: CCMA

JOYERIA BARC & EXCHANGE
JOYAS QUE HABLAN POR TI & CAMBIO DE DIVISAS

40%

Máxima Tasación

Taller de Joyería y Compostura de Oro
Especialistas en reparación y creación de piezas únicas

- Oro
- Brillante
- Plata
- Monedas
- Relojes de 1ra marca
- Reparación de relojes
- Cambios de pila, pulseras máquina

"Distribuidores de lentes de alta gama"

930 610 000
JOYERIA BARC ORO
JOYERIA BARC

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Expo MiróMatisse pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- Curiositats de l'economia pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Escola Pia pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

Cervantes

Aquest cop, més que una editorial això és un homenatge a una de les ments més lúcides i un dels enginyers més grans que ha arribat fins l'actualitat. Una de les llums de la humanitat, una de les plumes més rellevants de la història. Vaja, un crac. El gran Miguel de Cervantes Saavedra (Alcalá de Henares, 1547 - Madrid, 1616). Aquí deixarem anar alguns dels seus aforismes, que són pous de saviesa. Sempre situant-los en la seva època.

(Amor): *"En los casos del amor no hay ninguno que con más facilidad se cumpla que aquel que tiene de su parte el deseo de la dama"*. *"El amor mira con unos antojos que hacen parecer oro al cobre, a la pobreza, riqueza, y a las legañas, perlas"*. (Diners): *"Al poseedor de las riquezas no le hace dichoso el tenerlas, sino el gastarlas, y no el gastarlas como quiera, sino el saberlas bien gastar"*. (Llibres): *"El que lee mucho y anda mucho, ve mucho y sabe mucho"*. *"Verdaderamente que hay poetas en el mundo que escriben trovas que no hay diablo que las entienda"*. (Justícia): *"Es tan buena la justicia, que es necesaria que se use aun entre los mismos ladrones"*. (Fills): *"Los hijos, y más los únicos, pedazos son del alma de los padres"*. En el llibre *Flor de aforismos peregrinos*, en l'edició d'Aldo Ruffinatto, hi podem trobar fins a 865 aforismes de Cervantes que apareixen en les seves obres, molts al *Quixot*.

No té perdó marxar d'aquest món sense haver llegit *El Quixot*, i si és així, és el primer que s'ha de fer tot just a l'arribada al cel. Encara ets a temps...

ESTE OTOÑO PREOCÚPATE SOLO DE LAS
COSAS QUE DE VERDAD IMPORTAN
de vender tu casa, nos ocupamos nosotros

LLÁMANOS... VALORACIONES GRATUITAS

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI

C/ Calàbria nº16, Tienda 1

Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Mestres • **Dipòsit Legal:** B-7596/2012 • **Tirada:** 5.000 exemplars
Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92
Direcció: Enric Mestres • **e-mail:** paralleloh@hotmail.com • **www.zona-sec.cat**
Redacció: Lourdes Tasies, David García Mateu, Enric Mestres • **Xarxes:** Lourdes Tasies, Elisenda Mestres
Col·laboradors: Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Isaac Cortés,
Josep Maria Torremorell, Roberto Román • **Fotografia:** Redacció • **Maquetació:** Enric Mestres (GM)
PUBLICITAT: Lourdes: **622 75 13 22** / Enric: **699 73 97 79**
paralleloh@hotmail.com / Francisco Rojo: **616 25 63 43** (de 17 a 24h)
PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació forma part de:

Històries del Paral·lel

130 anys de l'obertura del Paral·lel

Un 8 d'octubre de 1894 es va obrir oficialment al trànsit l'avinguda Marqués del Duero, el Paral·lel

Dos anys abans de la inauguració ja s'hi havien instal·lat diverses sales de teatre i espais d'oci

Fa 130 anys, un 8 d'octubre de 1894, es va obrir al trànsit el Paral·lel, una de les avingudes més populars de Barcelona i que manté una ferma singularitat en l'imaginari de la ciutadania. Però tot té una història.

Iniciat l'enderroc de les muralles, el 1860 s'aprova el pla de l'Eixample, projectat per l'enginyer Ildefons Cerdà, que estableix la quadrícula que ocuparà el Pla de Barcelona, des de les rondes fins als municipis propers que s'annexionaran majoritàriament abans de concloure el segle. El límit inferior del projecte era una avinguda que Cerdà, provisionalment, denomina Paral·lel i que unirà el port amb Hostafrancs.

Rosend Llurba (1887-1954), autor dramàtic, lletrista i articulista, explica en la seva *Història del Paral·lel* que "a mitjan segle XIX, l'actual Paral·lel era un ermàs abrupte amb algunes hortes partides per un mal camí que conduïa a les Drassanes".

Connexió entre el port i la Gran Via

Quan el 1890 s'enderroca el baluard del Rei, la continuïtat del passeig de Colom cap al sud permet l'accés a l'ampliació del port; però també la comunicació amb el Morrot, Can Tunis i Montjuïc. I, a més, fa possible l'obertura d'una nova arteria ciutadana, el Paral·lel, per connectar el port amb la Gran Via i l'Eixample. També

1860-1870. La muralla de terra, el portal de Santa Madrona i el baluard del Rei

1852. Platja de Sant Bertran, portal de Santa Madrona i baluard del Rei des del Morrot / Foto: Franck de Villecholle

permet fer el recorregut complet de circumval·lació de la Ciutat Vella, en una línia de tramvies i autobusos de bon record: el 29. Així fa que la primera urbanització del Paral·lel tingui primordialment un sentit de mar cap a Sants; i sobretot fins al voltant de la bretxa de Sant Pau. Així, les primeres cases són els números: 96, actualment un edifici dels anys 70 del segle XX; 92, edifici de 1874, encara existent; i 90, de 1881, també en peu.

El 8 d'octubre de 1894 es dona per oberta l'avinguda amb el nom de Marqués del Duero; però de fet, el creixement comentat fins a la Ronda i un parell de cruïlles més enllà, no s'impulsa cap a la Gran Via fins als preparatius de l'Exposició Universal de 1929, inicialment prevista per al 1917.

Primeres instal·lacions d'espectacles

Tot i aquest irregular creixement, ja des d'abans de la seva obertura oficial, el 1892 obre el Circo Español

1860. El futur Paral·lel, vist des de la muntanya de Montjuïc / Foto: Charles Clifford

El límit inferior del projecte era una avinguda que Cerdà, provisionalment, denomina Paral·lel i que unirà el port amb Hostafrancs

Les primeres cases són els números: 96, avui un edifici dels anys 70 del segle XX; 92, edifici de 1874, encara existent; i 90, de 1881, també en peu

Modelo, que seria l'Espanyol, avui Paral·lel 62. Tres anys després, el Circo Canetti s'alça on ara hi ha El Molino. El 1897 hi trobem la caseta del Cinematògraf Lumière, un xic més cap a la Ronda de Sant Pau. El 1900 obren el Teatre Delicias, que posteriorment serien el Talia i el Martínez Soria; i també el Soriano, actual Teatre Victòria. L'any següent s'inauguren el Teatre Nou i l'Olympia, a la cantonada d'Aldana amb la ronda de Sant Pau. El 1903, ho fan l'Arnau i l'Onofri, avui Condal. I així va quedar establerta la zona d'oci més popular de

Barcelona de finals del segle XIX fins als anys setanta del segle XX.

Amb la segona República, el 1931, l'avinguda rep la denominació del polític, advocat i defensor del moviment obrer Francesc Layret; però amb la dictadura franquista recupera el nom de Marqués del Duero, fins que el 1979 pren la denominació inicial de Cerdà, que popularment sempre havia tingut: el Paral·lel. De l'obertura oficial de l'avinguda del Paral·lel, ara ha fet 130 anys. **XAVIER RODRÍGUEZ (CERHISEC)**

NACHO
Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

‘MiróMatisse: més enllà de les imatges’

La Fundació Joan Miró presenta, fins al febrer de 2025, aquesta exposició amb la col·laboració del Musée Matisse de Niça

L'exposició *MiróMatisse: més enllà de les imatges* arriba per desafiar clicés i posar de manifest les profundes connexions entre dos grans artistes, Henri Matisse i Joan Miró. Encara que pertanyen a generacions diferents –Matisse va néixer el 1869 i Miró el 1893– i estan associats amb moviments artístics diversos com el fauvisme i el surrealisme, respectivament, la mostra revela les relacions constructives entre les seves obres i concepcions de l'art.

Aquesta exposició, a la Fundació Miró, no només es basa en la biografia dels artistes, sinó que explora com van influir-se mútuament a través de les seves crítiques a la tradició de les imatges a Occident. Més enllà d'allò superficial, l'exposició busca analitzar moments decisius en què les influències van ser especialment productives, com el pensament del fauvisme en Miró a finals de la dècada del 1910 i l'estímul que les obres de Miró van aportar a Matisse a mitjan anys trenta. Finalment, *MiróMatisse: més enllà de les imatges* comparà les pràctiques compar-

tides dels dos artistes, incloent llibres il·lustrats i grans composicions monumentals, culminant en una confrontació final entre les seves obres més significatives, que posen de manifest el seu llegat artístic. L'exposició és una oportunitat per redescobrir i reevaluar el treball d'aquests dos mestres de l'art modern. **REDACCIÓ** (Font: Ajt. BCN)

Adeu al Petitet El rumber i percussionista Joan Ximénez Valentí, conegut com a El Petitet, va morir el passat 11 d'octubre als 62 anys. Nascut el 1962 a Barcelona, era fill de Ramón el Huesos, mític palmero de la banda de Peret. Com a músic va acompanyar fenòmens de la rumba com el Gato Pérez i Los Amaya. Nascut al carrer de la Cera del barri del Raval, i posteriorment traslladat al Poble-sec, va poder

complir la promesa que va fer a la seva mare quan va morir: portar la seva rumba simfònica al Liceu. Repte que es va fer realitat el 2017 amb un mític concert acompanyat de l'Orquestra Simfònica de Rumba del Raval. Fita que el director Carles Bosch va recollir en el documental *Petitet*. Des de feia anys estava diagnosticat d'una malaltia minoritària, la miastènia greu, que provoca debilitat muscular. **REDACCIÓ**

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

 soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

Gaudir i
protegir

L'equilibri
perfecte

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat

Generalitat
de Catalunya

L'entrevista

Carla Miralda

(Cantant i professora de música)

"Sempre he estat seguidora dels musicals de Broadway"

Carla Miralda (Terrassa, 1999) porta tota la seva vida dedicant-se a la música. Tot i que no tenia clar si podria fer-ho de manera professional, va rebre l'oportunitat de participar en el programa musical de TV3 'Eufòria', una experiència que li ha donat la força per lluitar pel seu somni: convertir-se en cantant. Després d'aquesta etapa, la jove va actuar el 20 d'octubre al Teatre Condal, on va presentar 'Els meus musicals, la meua història', un concert únic.

Quan vas saber que la teua vida havia de girar al voltant de la música?

No ho sé exactament. Des de petita, quan no m'ho plantejava ja m'agradava molt cantar. Però no va ser fins que vaig créixer que em vaig adonar que podia considerar aquesta "via" com una opció viable. Quan vaig començar a fer classes i a participar en una coral, vaig ser conscient que a la gent li agradava el que feia, això em va fer veure que podia dedicar-m'hi.

Quan vas pujar a sobre d'un escenari?

Uf, fa molt de temps. Quan tenia set anys vaig tenir la primera audició de piano... imagina't.

El piano sembla un instrument difícil de tocar...

El piano no és la meua especialitat. El que sí sé tocar és la guitarra i l'ukelele. Soc monitora de lleure i, quan vaig començar, tenia molt clar que una de les coses fonamentals que volia fer era tocar la guitarra. No volia ser monitora i no saber tocar aquest instrument (riu).

Et veus en un futur com a monitora?

La realitat és que soc mestra de música de primària. Tinc la carrera de magisteri. Vaig treballar un any com a mestra, però ara em dedico completament a la música. No obstant això, valoro molt la feina dels mestres i m'agrada. Si la meua carrera musical no

Foto: CCMA

Carla Miralda

evoluciona com desitjo, no em preocupa passar la resta de la meua vida dedicant-me a l'ensenyament.

Quin artista posaries a una classe? Qui ha estat el teu referent?

Sempre he estat seguidora dels musicals de Broadway. Quan era més jove, veia la sèrie *Glee* i la Lea Michele m'encantava. Cantava constantment les cançons que ella interpretava. El seu personatge m'inspirava molt, quan cantava era màgic. Ella ha estat un referent.

Els musicals formen part de tu.

Soc molt *friki* dels musicals perquè m'agraden molt. També segueixo artistes com l'Olivia Rodrigo o la Taylor Swift. Escolto més dones que homes, ja que m'agrada la música que puc cantar.

La Rosalia va estrenar fa poc 'Omega', la seva darrera cançó. L'artista ha rebut forces crítiques, ja que alguns consideren que ha deixat de banda el seu estil pel que consumeix el públic. Tu deixaries de banda la teua identitat per agradar a la gent?

Ostres, quina pregunta més difícil. Arriba un moment en què els diners són importants. Les discogràfiques saben quin tipus de música funciona, i si vols ser reconegut, és difícil no seguir les tendències actuals. És

normal que, a vegades, es deixi de banda la mateixa identitat. La Rosalía ha triomfat perquè ha treballat constantment. L'ideal seria que cadascú pogués fer el que realment li agrada, però el panorama actual no és el més favorable.

“L'ideal seria que cadascú pogués fer el que realment li agrada, però el panorama actual no és el més favorable”

A 'Eufòria' vas poder veure amb claredat una part del món de la música. Com va ser l'experiència?

Em vaig presentar a la primera edició, quan encara no s'anomenava *Eufòria*. Em va agradar des del principi perquè era un programa d'una gran cadena, però el projecte em donava confiança. Sabia que no em farien res que em perjudicés. Sempre vaig sentir que vetllarien per la meua imatge i per tot allò que volia transmetre. Tothom anava en una mateixa línia, i això em va fer sentir bé. Era molt divertit, de debò. Anava tres dies a TV3 i tenia a persones treballant per a mi; era fantàstic perquè m'estaven oferint una oportunitat increïble.

“Anava tres dies a TV3 i tenia a persones treballant per a mi; era fantàstic perquè m'estaven oferint una oportunitat increïble”

L'impacte del públic com el vas gestionar?

La gent que em feia comentaris només sabia un 5% de qui soc realment. Ens van avisar que no miréssim *Twitter*, però a vegades era difícil. Els companys sempre ens recordàvem que havíem d'estar orgullosos de nosaltres mateixos. El treball que fèiem cada setmana era immens. Sí, de vegades desafinava, però sempre sabia que, al llarg de la setmana, havia donat el millor de mi.

Després de la televisió va arribar l'oportunitat de fer un concert únic al Teatre Condal. Com va néixer el projecte?

Volia fer un musical, així que vaig fer un càsting, però no em van escollir. No em vaig creuar de braços perquè tenia molta fe en mi mateixa. En aquell moment, vaig trucar al Dani Anglès, amb qui tinc molt bona

relació, i ell em va obrir les portes del Teatre Condal.

Com va anar el concert?

Impressionant. Hi havia molta gent de la meua ciutat, amics i familiars. Tothom em deia que havia començat “por todo lo alto”. Normalment, la gent comença en espais petits i després arriba al Condal; jo, en canvi, vaig arribar al Condal des del principi. A l'escenari, em sentia envoltada de persones que m'estimaven i això ho feia tot molt especial.

Havies imaginat moltes vegades aquest concert, però la realitat va ser millor que el somni?

Sí, crec que sí. Quan assajava ningú m'aplaudia per exemple (riu). El més maco va ser quan em deien que s'havien emocionat.

Van ser molts mesos de molta feina, imagino...

Des de Setmana Santa vam començar a buscar dates. Tot i això, va ser a finals de maig quan vam iniciar les primeres reunions. La idea era clara: volia cantar les cançons que cantava a casa quan vaig començar.

Hem parlat molt del passat i present. Ara ens toca el futur...

Uf, això ho tinc clar. Desitjo treballar molt (riu), tenir molta feina i fer molts musicals. **LOURDES TASIES**

MANZANOS
RESTAURANTE PERUANO
Cocina tradicional

MENÚ MEDIODÍA

Abierto de martes a sábado:
de 13 a 17 y de 20 a 24 h
Cocina de 13 a 15,30 y de 20 a 22 h

PERÚ
en el
PARAL·LEL

Machu Picchu

Ceviche

Pisco Sour

Comte Borrell, 6 (junto al PARAL·LEL)
Tels. 93 382 60 45 - 653 212 855

La foto retro (Francesc Macià)

1933. Francesc Macià envoltat per una multitud en la commemoració del segon aniversari de la proclamació de la República

1933. Visita del president de la Generalitat, Francesc Macià, a Móra d'Ebre

Curiositats de l'economia

La bugaderia dels diners

El *rentat de diners* consisteix en donar aparença de legals a guanys obtinguts per mitjans delictuosos. També en diem *blanqueig de capitals*, potser per influència del francès *blanchiment d'argent*, atès que una bugaderia és una *blanchisserie*. Aquestes expressions, popularitzades als anys setanta, van néixer als Estats Units. La tradició puritana d'aquest país va desembocar en un corrent a favor de la prohibició de begudes alcohòliques, al qual grups religiosos com els protestants metodistes o els mormons s'hi van afegir, fins que el 1920 es va aprovar una esmena a la Constitució, derogada el 1933, que prohibia la producció, importació, transport i venda de begudes alcohòliques, però no el consum. Els estatunidencs coneixen aquests anys com *the Prohibition era*, i nosaltres com la Llei Seca. Durant aquest període el consum d'alcohol es va reduir a la meitat als Estats Units. De fet, l'únic alcohol legal era el que receptaven els metges en alguns tractaments i el vi de missa.

L'aportació d'Al Capone i les seves bugaderies

El 1920, un jove novaiorquè d'origen italià, Alphonse Gabriel Capone, es traslladà a Chicago i esdevingué guardaespalles de Johnny Torrio, cap d'una organització que subministrava alcohol il·legalment. Torrio es va jubilar després que uns pistolers intentessin matar-lo i va tornar a Itàlia, el seu país d'origen. El 1923 Al Capone va prendre el control de l'organització i dels negocis il·legals del joc, alcohol i prostitució de Chicago. Es calcula que entre 1925 i 1930 va guanyar 100 milions de dòlars anuals.

Per tal de fer passar bou per bèstia grossa, és a dir,

per ocultar els guanys al fisc, l'organització d'Al Capone va comprar una xarxa de bugaderies on "rentaven" els diners bruts i sortien amb aparença d'haver estat obtinguts legalment, atès que els pagaments a les bugaderies es feien en metàl·lic. Al Capone va ser perseguit per Eliot Ness i els seus "Intocables" de l'Oficina de Prohibició i, finalment, Frank J. Wilson del departament

del Tresor, va trobar un rebut que incriminava Capone, el que va permetre jutjar-lo i condemnar-lo a 10 anys de presó per evasió d'impostos. Cap dels 33 assassinats que se li atribueixen van ser provats mai.

Als anys setanta, amb l'augment del narcotràfic es va repetir la història. La recaptació de la venda de droga era dipositada als bancs en efectiu i es movia fàcilment pels circuits formals. L'expressió, inicialment popular, va ser utilitzada per primera vegada judicialment el 1982 als Estats Units en ser confiscats diners blanquejats procedents de la cocaïna colombiana. Històricament, el rentat de diners (*money laundering*) sempre ha existit en l'economia i l'ONU estima que suposa entre el 2% i el 5% del PIB mundial.

JOSEP MARIA TORREMORELL (Economista)

Paddock®
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

farmacia **Elkano70**

DERMOCOSMÉTICA
INFANTIL
CUIDADO CAPILAR
ORTOPEDIA - SPD
(Servicio Personalizado
Dosificación)

OBERT
12 HORES
Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (cantonada Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

Escape Room 2 (fins l'1 de desembre)

El monstre de colors (diumenges de novembre)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

Mar i Cel. Dagoll Dagom (fins al 30 de març)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

Tadeo Jones. El musical (fins al 8 de desembre)

El Médico. El musical (novembre)

DAU AL SEC www.daualsecartesceniques.cat

El clam del buit (del 5 al 24 de novembre)

MERCAT DE LES FLORS www.mercatflors.cat

Javier Martín (dansa) (14 de novembre)

Federica Porello (dansa) (22 de novembre)

PARAL·LEL 62 www.paral-lel62.cat

Sun Ra Arkestra (concert) (dissabte 9 novembre)

John Scofield (jazz) (dijous 14 novembre)

Los Chikos del Maíz (concert) (22 novembre)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

La vida suspesa (fins l'1 de desembre)

La resta de les coses (dissabte 16 de novembre)

RCE
STUDIOS
106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport

La ràdio que t'envolta

Telèfon de directe: 93 468 55 55

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en RCE **106.9FM** y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigit i presentat por **LINO RUÍZ**. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

**APLICACIONES
INGENYERIA
ELECTROMÈDICA 98, S.A.**

DIAGNÒSTIC PER IMATGE
RAIGS X • VETERINÀRIA • PODOLOGIA
DENTAL • ELECTROMEDICINA

Puríssima Concepció, 7, baixos
08004 Barcelona

Tels. 93 441 91 03 - 607 574 813

E-mail: aee98sa@gmail.com

Bella Napoli

RISTORANTE DI RAFFAELE

ABIERTO TODOS LOS DÍAS
de 13,30 a 24 horas

Margarit, 12 (Poble-sec)

Tel. 93 442 50 56

www.bellanapoli.es

Escola Pia Sant Antoni — Projecte Afluents

Una de les necessitats de l'escola és com integrem les famílies novvingudes i ajudem a totes les que ho demanen, algunes més vulnerables. Viure a un nou país, del qual no coneixes res i no en coneixes ningú és un repte important. Vols el millor pels teus infants però, com donar-los tot el necessari sense conèixer l'entorn? Quan saps, entens i coneixes generes confiança.

Des del projecte Afluents de l'Escola Pia Sant Antoni intentem acompanyar a les famílies, generalment mares, a la descoberta d'un nou món. Per fer aquesta descoberta comencem amb la llengua. Donat que aprendre el castellà i el català permet iniciar la relació amb l'entorn. També és rellevant el fet de trobar-se amb altres persones amb una situació semblant i poder expressar neguits i inquietuds. Aquest procés de socialització, fora de l'ambient habitual familiar, ajuda a compartir informacions, a veure altres realitats i a crear vincles amb persones noves i sentir-se part del grup. Cal afegir que el sentit de pertinença les predispesa a una conducta proactiva i positiva envers el seu aprenentatge.

Un dels camps en què més insistim en el projecte és el sistema educatiu. Cal ajudar a descobrir com funciona el sistema escolar de casa nostra, l'acompanyament en tots els àmbits de la seva vida escolar: estudis, pautes d'orientació, entrevistes, funcionament del menjador, importància de participar en les excursions, extraescolars, àmbits de treball socioeducatiu, relació amb les plataformes tecnològiques de les escoles, i si cal generar correus electrònics i ensenyar a donar-se d'alta d'algun servei. També és important la relació amb l'entorn, barri, mercat, CAP...

També hem incorporat al projecte, gràcies a la col·laboració amb Tot Raval, una metgessa, una nutricionista, infermeres i orientadores que fan una feina d'assessorament, d'acompanyament i de prevenció en temes de salut.

PROGRAMA AFLUENTS

T'AGRADARIA IMPARTIR CLASSES
DE CATALÀ O CASTELLÀ?

VINE A FER CLASSES PER A MARES MIGRADES

1 O 2 TARDES A LA SETMANA (DILLUNS O DIMECRES)
DE 15:00 A 16:45

T'HI APUNTES?
ESCRIU A:

merce.pons@santantoni.epiaedu.cat

Per moltes de les usuàries del projecte la salut dels infants i la pròpia salut, en especial la planificació familiar, són importantíssimes. Com són elles les que fan les preguntes, es pot donar el cas que es resolguin neguits de més d'una d'elles. L'escolta activa i la resolució, molts cops, de les angoixes entre elles és un fet clau.

Ara ens calen voluntàries per ensenyar català i castellà a aquestes mares migrades que tenen fills i filles a la nostra escola. Per això, si ens vols ajudar, només cal que contactis per mail amb: merce.pons@santantoni.epiaedu.cat i ella us introduirà i explicarà el projecte. Les classes s'imparteixen en horari lectiu de l'alumnat i gràcies a les voluntàries i als voluntaris de baixillerat podem disposar de servei de guarderia per a nadons. L'horari és: dilluns i dimecres de 15 a 16.45 h.

ESCOLA PIA SANT ANTONI

www.santantoni.escolapia.cat / Tel. 93 441 06 05

O Meu Lar
Braseria
Cocina a la vista

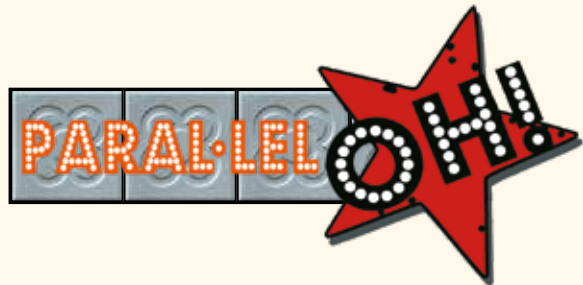
carn gallega
peix i marisc
brasa natural

DES DE 1989

MARGARIT, 24 - OMEULAR.ES - 93 329 70 74

El conte del...

Un psicòleg enamorat

L'escriptor i psicòleg Ismael Clavero ens ha enviat un conte on ens parla del poder de les dedicatòries als llibres...

Algun diumenge, passejant per les parades del mercat de llibres de segona mà, a Sant Antoni, m'he topat amb la meva obra: *Viure en parella. Una guia imprescindible*. D'entrada m'empipa que el lector s'hagi desfet per quatre cèntims d'un títol que tant em va costar d'escriure. Però després, com a bon psicòleg especialista en el món de la parella, no puc estar-me de tafanejar si hi ha anotacions als marges o alguna dedicatòria d'amor a la primera plana. Poc em podia imaginar trobar-me la meva de pròpia:

*Per a tu, Pep,
a qui més estimo.
Per sempre junts.
Emili*

És l'exemplar que havia regalat a qui, fins fa quatre dies, era el meu company de vida.

—Quan li han portat aquest llibre?— he inquirit al venedor, un paio ventrut amb els botons de sota la camisa descordats.

—Fa una estona. Me l'ha dut un noi escanyolit i una mica malgirbat.

El Pep, no hi ha dubte.

Quan l'home s'ha tombat per atendre altres clients, he amagat la meva obra sota l'americana i m'he esvanit silenciós, com un gat afamat. Instintivament, m'he dirigit cap on ha estat casa meva, a prop d'El Molino, on he viscut cinc anys amb el Pep. L'he caçat al portal en plena mudança, ajudat per un nano de rínxols rossos deu anys més jove que jo. Traïdor!

Quan han pujat a buscar més paquets, m'he apropiat al portal i he entaforat el llibre dins el camal d'uns texans que sobresortien d'una de les capsas. Abans, hi he afegit una renovada dedicatòria a sota de l'antiga: *Cabró!*

Passada una estona, mentre dinava a casa els pares, se m'ha dibuixat un somriure venjatiu al rostre, imaginant la cara del Pep quan es retrobi amb la meva obra una altra vegada.

Al següent diumenge el maleït llibre tornava a estar a la mateixa parada de Sant Antoni. Aquest cop, el llibreter revingut no m'ha tret l'ull de sobre i he hagut d'afluixar quinze euros per endur-me'l.

Seguidament, m'he assegut en un banc, absent. Un transeünt m'ha preguntat si em trobava bé. No he respost.

Dilluns al matí, abans d'obrir el meu consultori, he anat a l'oficina de correus per reenviar el llibre a l'única adreça que em queda del Pep: l'institut on fa de mestre.

Diumenge, no m'he pogut estar de tornar a Sant Antoni i tan bon punt el llibreter m'ha vist venir de lluny, m'ha cridat agitant el llibre amb el braç.

—Senyor Emili, aquí!— Els ulls li brillaven.

Com és que sap qui soc? Haurà guipat la fotografia de la contraportada?

Al ja cèlebre full de dedicatòries n'hi consta una nova del Pep: *hola, seràs capaç de deixar-me en pau?*

En exhibir tres bitllets de cinc, el paradista m'ha fet que no amb l'índex:

—Són cent vint-i-cinc. Els llibres amb història augmenten el seu valor...

—Em pren per ximple?

Ara mateix, i havent fet auto-teràpia, estic centrat en la redacció del meu segon llibre: *Decàleg per tancar una relació de parella satisfactòriament*. Però una obsessió malaltissa comença a pertorbar-me les nits d'insomni: enviar el nou manuscrit quan l'hagi enllestit a ja sabeu qui.

ISMAEL CLAVERO (www.enequilibri.net)

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80s 90s
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
MIXMUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES · VIERNES · SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

visiteu la web del

ZONA SEC

el diari del Poble-sec

www.zona-sec.cat

Si us voleu anunciar:

Tel. 622 75 13 22

Tel. 699 73 97 79

paralleloh@hotmail.com

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic